

[Ministeren for Landbrug og Fiskeri.]

Grænsen, foreslaas det i § 4 at gennemføre en Graduerings, saaledes at Tilskud ogsaa kan udbetales til Fiskere med en Indtægt over 4 000 Kr. med Fradrag af det Beløb, som Indtægten overstiger 4 000 Kr., det vil sige en Graduerings, som stiller dem lige. Den Graduerings, der her foreslaas indført, har været praktiseret under den gældende Lov, idet jeg har søgt Finansministeriets og Finansudvalgets Tilslutning hertil.

Jeg skal tillade mig at anbefale dette Forslag til velvillig og hurtig Behandling i det høje Folketing.

Det tredje Forslag, jeg skal tillade mig at fremsætte for det høje Folketing, er *Forslag til Lov om Tillæg til og Ændring i Lov Nr. 78 af 23. Marts 1932 om Oprettelse af et Kreditinstitut for Fiskerierhvervet.*

De foreslaaede Ændringer er et Forsøg paa at ændre visse Forhold, som Erfaringerne i de senere Aar har vist at det vil være ønskeligt at faa ændret.

Ifølge den gældende Lov kan Bankens almindelige 15-aarige Laan kun effektueres gennem Kasseobligationer. Kurserne for disse Obligationer har i den Tid, der er gaaet, svinget mellem 91 og 98, og der har altid mellem Fiskerne hersket stor Utilfredshed med, at de har faaet Laanene afregnet til lavere Kurs end Pari.

Ved Siden af denne Laangivning har der ogsaa i Loven været Hjemmel til at yde kontante Laan, hvor det drejede sig om kortfristede Laan, det vil i Almindelighed sige 1-aarige Laan. Disse Laan har først faaet nogen Betydning, efter at en Del af Grundfonden gennem Indbetaling af Afdrag paa de gamle Fiskerilaan er blevet likvid, og Hovedparten af disse kontante Midler er medgaaet til Finansiering af den færøske Fiskeeksport. Da der nu i Grundfonden er indkommet kontante Midler ved Afdrag af Obligationerne til et Beløb af ca. 2,3 Mill. Kr. og der ikke er saa stor Brug for disse Penge til kortfristede Laan, som Forholdene er nu, har Bankens Bestyrelse ønsket, at Pengene, der af Hypotekbanken forrentes med Nationalbankens Diskonto, for Tiden 4 pCt., anvendes til kontante 15-aarige Laan, hvorved Statskassen opnaar en lige saa høj Rente, og Fiskerne faar deres Ønske opfyldt om at faa Laanene ydet til Pari. Dette Ønske imødekommes nu ved Forslaget, og det er den væsentligste Ændring i Forhold til den gældende Lovgivning.

I Lovforslagets § 4 foreslaas det dernæst, at de langfristede Laan ligesom tidligere skal indføres i Løbet af 15 Aar, men der tilføjes en Bestemmelse gaaende ud paa,

at Ministeriet bemyndiges til at give Hensind i indtil 4 Terminer, saaledes at Perioden kan forlænges fra 15 til 17 Aar. Endelig indføres der i samme Paragraf en Ændring i Fordelingen af de Laan, der stilles til Raadighed. Tidligere var det saaledes, at de 14 Mill. Kr. skulde anvendes til langfristede Laan og de 6 Mill. Kr. til kortfristede, men da der er mere Efterspørgsel efter langfristede end efter kortfristede Laan, foreslaar man Fordelingen sat til 15 Mill. Kr. og 5 Mill. Kr.

Jeg skal med disse Bemærkninger anbefale Lovforslaget til hurtig og velvillig Behandling og til Vedtagelse i dette høje Ting.

Formanden: Ligeledes uden for Dagsordenen giver jeg Ordet til den højtærede Handelsminister, for at han kan faa Lejlighed til at fremsætte det for hans Vedkommende i Dag anmeldte Lovforslag.

Ministeren for Handel, Industri og Søfart (Halfdan Hendriksen): Hermed har jeg den Ære for det høje Folketing at fremsætte *Forslag til Lov om Forlængelse af Lov Nr. 306 af 30. Maj 1940 om Priser m. v., jfr. Lov Nr. 652 af 17. December 1940.*

Prisloven af 30. Maj 1940 traadte, som ærede Medlemmer vil erindre, i Stedet for den gamle Prisaftalelov af 18. Maj 1937, der dog i Forvejen paa meget betydningsfulde Punkter var suppleret med Prisbekendtgørelser udfærdigede i Henhold til de ekstraordinære Bemyndigelseslove. Jeg minder i denne Forbindelse specielt om Bekendtgørelsen af 19. Oktober 1939 om Varepriser m. v., der indeholdt Hovedreglerne for de almindelige Prisbestemmelser, som fandtes nødvendige under Hensyn til den da foreliggende Situation.

Prisbekendtgørelsen af 19. Oktober 1939 gav Anledning til megen Diskussion, særlig med Hensyn til det Hovedpunkt i Bekendtgørelsen, der angik Spørgsmaalet om de erhvervsdrivendes Adgang til at lægge Genanskaffelsesprisen til Grund for deres Prisberegning. Jeg tror, at alle nu har erkendt, at Bekendtgørelsen, der blev til efter indgaaende Forhandlinger mellem Handelsministeriet og Erhvervenes Repræsentanter, traf det rigtige og har været væsentligt medvirkende til, at det danske Samfund den Dag, da Tilførlerne Vest fra standsede, stod saa vel forsynet, som Tilfældet, takket være Erhvervenes fremsynede Dispositioner, heldigvis har vist sig at være. Ved Udformningen af Administrationen af de prisregulerende Bestemmelser maa det erin-